De Som der Zaligmakende Kennis

"De Som van de Zaligmakende Kennis" was het gezamenlijke werk van de geleerde heer David Dickson, predikant te Irvine, en van de niet minder beroemde heer James Durham...

John Howie beschrijft in zijn "Lives of the Scots Worthies" [Bladzijde 294 van de Nieuwe Editie van Ds. W.H. Carslaw, M.A. Edinburgh: Johnstone, Hunter, & Co. 1870] aldus haar oorsprong en doel:

"Er bestond een zeer nauwe vriendschap tussen deze twee grote lichten der Kerk, en onder andere vruchten van hun godsdienstige omgang hebben wij 'De Som van de Zaligmakende Kennis', die met onze Geloofsbelijdenis en Catechismussen is gedrukt. Dit werd, na verscheidene gesprekken over het onderwerp, en de wijze waarop het behandeld moest worden, opdat het nuttig zou kunnen zijn voor eenvoudige bevattingsvermogens, gedicteerd door de heren Dickson en Durham aan een eerwaarde predikant omstreeks het jaar 1650; en hoewel het nooit door de Kerk rechtsgeldig is goedgekeurd, verdient het toch veel meer gelezen en beoefend te worden dan tegenwoordig het geval is."

Het was het lezen van deze verhandeling dat de overleden heer M'Cheyne ertoe bracht de weg van Gods aanneming duidelijk te begrijpen, zoals blijkt uit het volgende uittreksel uit zijn dagboek: "11 maart 1834. - Gelezen in 'De Som van de Zaligmakende Kennis'; het werk waarvan ik geloof dat het het eerste was dat een zaligmakende verandering in mij teweegbracht. Met hoeveel genoegen zou ik de lezing ervan hernieuwen, indien die verandering tot volmaaktheid gebracht kon worden."

J.H.
Edinburgh, 2 januari 1871

Suma van het zaligmakende kennis

De Suma van het zaligmakende kennis kan opgevat worden in deze vier grondslagen:
1. De beklagenswaardige staat waarin alle mensen van nature verkeren, wegens de verbreking van het verbond der werken.
2. Het middel, voorzien voor de uitverkorenen in Jezus Christus door het verbond der genade.
3. De middelen, aangewezen om hen deelgenoot te maken van dit verbond.

4. De zegeningen, die door deze middelen daadwerkelijk aan de uitverkorenen medegedeeld worden. Deze vier punten worden, elk van hen, in enige stellingen uiteengezet.

1. Onze beklagenswaardige staat van nature

Grondslag I.

Onze beklagenswaardige staat van nature, door de verbreking van het verbond der werken. . O Israël, gij hebt uzelf verdorven.

I. De almachtige en eeuwige God, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, drie onderscheiden Personen in de ene en zelfde ondeelbare Godheid, gelijkelijk oneindig in alle volmaaktheden, heeft, vóór de tijd, zeer wijselijk, tot Zijn eigen heerlijkheid, alles besloten wat in de tijd geschieden zal: en voert al Zijn besluiten zeer heilig en onfeilbaar uit, zonder deel te hebben aan de zonde van enig schepsel.

II. Deze God heeft, in zes dagen, alle dingen uit niets gemaakt, zeer goed in hun eigen soort: in het bijzonder heeft Hij alle engelen heilig gemaakt; en heeft onze eerste ouders, Adam en Eva, de wortel van het mensdom, recht en bekwaam gemaakt om de wet, geschreven in hun hart, te houden, welke wet zij van nature verplicht waren te gehoorzamen op straffe des doods. Maar God was niet verplicht hun dienst te belonen, totdat Hij een verbond of verdrag met hen, en met hun nageslacht, sloot, om hun het eeuwige leven te geven, onder voorwaarde van een volmaakte persoonlijke gehoorzaamheid, en voorts met de dood dreigende, ingeval zij zouden falen. Dit is het verbond der werken.

III. Zowel de engelen als de mensen waren onderworpen aan de verandering van hun eigen wil, zoals de ervaring bewees (God behield Zich het onmededeelbare eigendom voor van natuurlijkerwijze onveranderlijk te zijn:) want vele engelen vielen door eigen wil door de zonde van hun eerste staat, en werden duivelen. Onze eerste ouders, verleid door Satan, een van deze duivelen, sprekende in de gedaante van een slang, verbraken het verbond der werken, door van de verboden vrucht te eten; waardoor zijzelf en hun nageslacht, in hun lenden zijnde, gelijk de takken in de wortel, en in hetzelfde verbond met hen begrepen, niet alleen onderworpen werden aan de eeuwige dood, maar ook alle bekwaamheid verloren om God te behagen; ja, zij werden van nature vijanden van God, en van al het geestelijk goede, en alleen tot het kwade geneigd voortdurend. Dit is onze erfzonde, de bittere wortel van al onze dadelijke overtredingen, in gedachten, woorden en werken.

2. Het middel, voorzien in Christus Jezus

Grondslag II.

Het middel, voorzien in Jezus Christus voor de uitverkorenen door het verbond der genade. . O Israël, gij hebt uzelf verdorven; maar in Mij is uw hulp.

I. Hoewel de mens, in deze beklagenswaardige staat gekomen zijnde, zichzelf niet kan helpen, noch door God geholpen wil worden om daaruit te komen, maar geneigd is stil te blijven zitten, ongevoelig daarvoor, totdat hij omkomt; heeft God nochtans, tot de heerlijkheid van Zijn rijke genade, in Zijn Woord een weg geopenbaard om zondaars zalig te maken, namelijk door het geloof in Jezus Christus, de eeuwige Zoon van God, krachtens en overeenkomstig de inhoud van het verbond der verlossing, gemaakt en overeengekomen, tussen God de Vader en God de Zoon, in de raad der Drie-eenheid, vóór de grondlegging der wereld.

II. De inhoud van het verbond der verlossing is deze: God, een zeker getal verloren mensen vrijelijk verkoren hebbende ten leven, tot heerlijkheid van Zijn rijke genade, heeft hen, vóór de grondlegging der wereld, gegeven aan God de Zoon, aangewezen tot Verlosser, opdat Hij, onder voorwaarde dat Hij Zich zou vernederen tot het aannemen van de menselijke natuur van een ziel en een lichaam, tot de persoonlijke vereniging met Zijn goddelijke natuur, en Zich aan de wet zou onderwerpen, als borg voor hen, en de gerechtigheid voor hen zou voldoen, gehoorzaamheid bewijzende in hun naam, zelfs tot het lijden van de vervloekte dood des kruises, hen allen zou verlossen en vrijkopen van de zonde en de dood, en hun de gerechtigheid en het eeuwige leven zou verwerven, met alle zaligmakende genaden die daartoe leiden, om, door Zijn eigen toewijzing, te gelegener tijd daadwerkelijk aan ieder van hen toegepast te worden. Deze voorwaarde aanvaardde de Zoon van God (Die is Jezus Christus, onze Heere) vóór de grondlegging der wereld, en kwam in de volheid des tijds in de wereld, geboren uit de maagd Maria, onderwierp Zich aan de wet en betaalde het losgeld ten volle aan het kruis: Maar krachtens genoemd verbond, gesloten vóór de grondlegging der wereld, blijft Hij, in alle tijden, sedert de val van Adam, de verworven weldaden aan de uitverkorenen toepassen, en doet dit door middel van een verbond van vrije genade en verzoening met hen, door het geloof in Zichzelf; door middel van dit verbond verleent Hij aan iedere gelovige het recht op en het belang bij Zichzelf en al Zijn zegeningen.

III. Tot vervulling van dit verbond der verlossing, en om de uitverkorenen deelgenoot te maken van zijn weldaden in het verbond der genade, is Christus Jezus bekleed met het drievoudig ambt van Profeet, Priester en Koning: Gemaakt tot Profeet, om aan Zijn volk alle zaligmakende kennis te openbaren en hen te overreden te geloven en te gehoorzamen; gemaakt tot Priester, om Zichzelf eenmaal voor allen ten offer te brengen, en voortdurend voorbede te doen bij de Vader, om hun personen en diensten Hem aangenaam te maken; en gemaakt tot Koning, om hen aan Zich te onderwerpen, hen te voeden en te regeren door Zijn eigen aangewezen inzettingen, en hen te verdedigen tegen hun vijanden.

3. De middelen, voorzien in het Verbond der Genade

Grondslag III.

De uitwendige middelen, aangewezen om de uitverkorenen deelgenoot te maken van dit verbond, en om al de overigen, die geroepen worden, onverontschuldigbaar te maken, . Velen zijn geroepen.

I. De uitwendige middelen en inzettingen, om de mensen deelgenoot te maken van het verbond der genade, zijn zo wijselijk toebedeeld, dat de uitverkorenen daardoor onfeilbaar bekeerd en zalig zullen worden; en de verworpenen, die zich daaronder bevinden, niet rechtvaardig zullen kunnen struikelen. De middelen zijn in het bijzonder deze vier. 1. Het Woord Gods. 2. De Sacramenten. 3. Het kerkelijk bestuur. 4. Het gebed. In het Woord Gods, gepredikt door de gezonden boden, doet de Heere aan alle zondaars een aanbod van genade, onder voorwaarde van het geloof in Jezus Christus; en zij die hun zonde belijden, de aangeboden Christus aannemen en zich aan Zijn inzettingen onderwerpen, zal Hij, en hun kinderen, doen opgenomen worden in de eer en de voorrechten van het verbond der genade. Door middel van de Sacramenten zal God het verbond doen verzegelen, ter bevestiging van het verdrag onder genoemde voorwaarde. Door middel van het kerkelijk bestuur zal Hij hen doen beschermen en helpen om het verbond na te komen. En door middel van het gebed zal Hij Zijn eigen heerlijke genade, in het verbond beloofd, dagelijks doen uittrekken, erkennen en ten uitvoer leggen. Al deze middelen worden gevolgd, hetzij werkelijk, hetzij alleen in belijdenis, naar de hoedanigheid der verbondssluiters, naardat zij ware of valse gelovigen zijn.

II. Het verbond der genade, in het Oude Testament ingesteld vóór de komst van Christus, en in het Nieuwe sedert Hij gekomen is, is één en hetzelfde wat de zaak betreft, hoewel verschillend in de uitwendige bediening: Want het verbond in het Oude Testament, verzegeld met de sacramenten van de besnijdenis en het paaslam, stelde de toekomstige dood van Christus, en de daardoor verworven weldaden, voor onder de schaduw van bloedige offeranden en verscheidene ceremoniën; maar sedert Christus gekomen is, stelt het verbond, verzegeld door de sacramenten van de doop en het avondmaal, Christus, reeds gekruisigd, duidelijk voor onze ogen voor, zegevierend over de dood en het graf, en heerlijk regerend over hemel en aarde, ten goede van Zijn eigen volk.

4. De zegeningen, medegedeeld door deze middelen

Grondslag IV.

De zegeningen, die door deze middelen daadwerkelijk aan de uitverkorenen des Heeren, of Zijn gekozenen, medegedeeld worden. . Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.

I. Door middel van deze uitwendige inzettingen, zoals onze Heere de verworpenen onverontschuldigbaar maakt, past Hij, door de kracht van Zijn Geest, aan de

uitverkorenen daadwerkelijk al de zaligmakende genaden toe, voor hen verworven in het verbond der verlossing, en brengt een verandering teweeg in hun personen. In het bijzonder, 1. Bekeert of wederbaart Hij hen, hun geestelijk leven gevende, hun verstand openende, hun wil, genegenheden en vermogens vernieuwende, om aan Zijn geboden geestelijke gehoorzaamheid te geven. 2. Geeft Hij hun het zaligmakend geloof, makende dat zij, in het besef van de verdiende verdoemenis, van harte instemmen met het verbond der genade, en Jezus Christus ongeveinsd omhelzen. 3. Geeft Hij hun de bekering, hen doende, met een godvruchtige droefheid, in de haat der zonde en de liefde der gerechtigheid, zich van alle ongerechtigheid tot de dienst van God bekeren. En, 4. Heiligt Hij hen, hen doende voortgaan en volharden in het geloof, en in geestelijke gehoorzaamheid aan de wet Gods, blijkend uit de vruchtbaarheid in alle plichten, en het verrichten van goede werken, naardat God de gelegenheid biedt.

II. Tezamen met deze innerlijke verandering van hun personen, verandert God ook hun staat: want, zodra zij door het geloof in het verbond der genade ingevoerd worden, 1. Rechtvaardigt Hij hen, hun de volmaakte gehoorzaamheid toerekenende die Christus aan de wet bewees, en de voldoening die Christus aan het kruis aan de gerechtigheid gaf in hun naam. 2. Verzoent Hij hen, en maakt hen tot vrienden van God, die tevoren vijanden van God waren. 3. Neemt Hij hen aan tot kinderen, opdat zij niet meer kinderen van Satan zouden zijn, maar kinderen van God, verrijkt met al de geestelijke voorrechten van Zijn kinderen. 4. En ten laatste, wanneer hun strijd in dit leven geëindigd is, volmaakt Hij de heiligheid en de zaligheid, eerst van hun zielen bij hun dood, en daarna zowel van hun zielen als van hun lichamen, met vreugde weder verenigd in de opstanding, op de dag van Zijn heerlijke komst ten oordeel, wanneer alle goddelozen naar de hel gezonden zullen worden, met Satan die zij gediend hebben: maar de eigen uitverkorenen en verlosten van Christus, ware gelovigen, beoefenaars der heiligheid, zullen eeuwig bij Hem blijven, in de staat der verheerlijking.

Het praktische gebruik van het zaligmakende kennis

Vervat in de Schrift, en beknopt uiteengezet in genoemde Geloofsbelijdenis en Catechismussen

Het voornaamste algemene gebruik van de christelijke leer is de mens te overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel, , deels door de wet of het verbond der werken, opdat hij zich verootmoedige en een boetvaardige worde; en deels door het evangelie of het verbond der genade, opdat hij een ongeveinsd gelovige in Jezus Christus worde, en versterkt worde in zijn geloof op vaste gronden en waarborgen, en bewijs geve van de waarheid van zijn geloof door goede vruchten, en zo behouden worde.

De inhoud van het verbond der werken, of van de wet, is deze: "Indien gij alles doet wat u geboden is en in niets faalt, zult gij behouden worden; maar indien gij faalt,

zult gij sterven". . .

De inhoud van het evangelie, of het verbond der genade en verzoening, is deze: Indien gij vlucht van de verdiende toorn tot de ware Verlosser Jezus Christus (Die volkomen kan zalig maken allen die door Hem tot God gaan), zult gij niet verderven, maar het eeuwige leven hebben". .

Om de mens te overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel door de wet, of het verbond der werken, gebruike men deze Schriftplaatsen, onder vele andere.

1. Om te overtuigen van zonde door de wet

I. Om een mens te overtuigen van zonde door de wet, overweeg .
Bedrieglijk is het hart boven alle dingen, en dodelijk verdorven, wie zal het kennen? Ik, de HEERE, doorgrond het hart, ik beproef de nieren, om aan een ieder te geven naar zijn wegen, en naar de vrucht zijner werken.
Hier leert de Heere ons deze twee dingen.

1. Dat de bron van al onze dwalingen en zonden tegen God in het hart ligt, dat het verstand, de wil, de genegenheden en alle vermogens der ziel omvat, zoals deze door de erfzonde verdorven en besmet zijn; het verstand is niet alleen onwetend en onbekwaam tot de zaligmakende waarheid, maar ook vol van dwaling en vijandschap tegen God; en de wil en de genegenheden zijn hardnekkig ongehoorzaam aan alle onderwijzingen Gods, en geneigd alleen tot het kwade: Het hart (zegt Hij) is bedrieglijk boven alle dingen, en mateloos verdorven; ja, ondoorgrondelijk verdorven, zodat niemand het kennen kan; en . Al het gedichtsel der gedachten van des mensen hart is te allen dage alleenlijk boos, zegt de Heere, wiens getuigenis wij hierin en in alle andere zaken moeten vertrouwen; en de ervaring kan ons ook leren dat, totdat God ons onszelf doet verloochenen, wij nooit op God zien in enige zaak, maar alleen het vleselijk eigenbelang ons regeert en alle raderen van onze handelingen beweegt.

2. Dat de Heere onze erfzonde, of boze geneigdheid, met al haar dadelijke vruchten, tot een oordeel brengt voor Zijn rechterstoel; want Hij doorgrondt het hart en beproeft de nieren, om aan een ieder te geven naar zijn wegen, en naar de vrucht zijner werken.

Laat daarom ieder mens aldus redeneren:
"Waarvan God en mijn boze geweten getuigenis geven, daarvan ben ik overtuigd dat het waar is; maar God en mijn boze geweten getuigen dat mijn hart bedrieglijk is boven alle dingen, en mateloos verdorven; en dat al het gedichtsel van mijn hart, van nature, te allen dage alleenlijk boos is:
Daarom ben ik overtuigd dat dit waar is."

Zo kan een mens door de wet overtuigd worden van zonde.

2. Van de gerechtigheid door de wet

II. Om een mens van de gerechtigheid door de wet te overtuigen, overweeg . Zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder de vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen.

Hier leert de apostel ons drie dingen:

1. Dat het, wegens onze natuurlijke zondigheid, zo zeker onmogelijk is voor een mens om door de werken der wet gerechtvaardigd te worden, dat zij die de rechtvaardiging door de werken der wet zoeken, blootgesteld zijn aan de vloek Gods wegens overtreding van de wet: Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, zijn onder de vloek, zegt hij.

2. Dat, tot de volmaakte vervulling van de wet, het niet voldoende is een of twee van de geboden te vervullen, of enkele, of alle plichten (indien dit mogelijk ware) voor een tijd te doen; want de wet vereist dat de mens voortga met alles te doen wat geschreven staat in het boek der wet.

3. Dat, aangezien geen mens tot deze volmaaktheid kan komen, ieder mens van nature onder de vloek is, want de wet zegt: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen.

Nu behelst onder de vloek zijn het gehele mishagen Gods, met het gevaar dat Zijn toorn steeds meer losgelaten worde over ziel en lichaam, zowel in dit leven, als na de dood eeuwiglijk, tenzij de genade de volle uitvoering daarvan verhindert.

Laat daarom ieder mens aldus redeneren:
"Een ieder die, naar het verbond der werken, aan de vloek Gods blootgesteld is wegens overtreding van de wet, vele malen en op vele wijzen, kan niet gerechtvaardigd worden, noch gerechtigheid vinden door de werken der wet.

Maar ik ben, naar het verbond der werken, aan de vloek Gods blootgesteld wegens overtreding van de wet, vele malen en op vele wijzen:

Daarom kan ik niet gerechtvaardigd worden, noch gerechtigheid hebben door de werken der wet."

Zo kan de mens overtuigd worden dat de gerechtigheid niet door zijn eigen werken, noch door de wet, verkregen wordt.

3. Van het oordeel door de wet

III. Om een mens van het oordeel door de wet te overtuigen, overweeg .

De Heere Jezus zal geopenbaard worden van de hemel met de engelen Zijner kracht, vers 8. Met vlammend vuur wraak doende over hen, die God niet kennen, en die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn: vers 9 (). Die de straf zullen lijden, het eeuwig verderf, van het aangezicht des Heeren, en van de heerlijkheid Zijner sterkte; vers 10. Wanneer Hij zal gekomen zijn, om verheerlijkt te worden in Zijn heiligen, en wonderbaar te worden in allen, die geloven.

Waar ons geleerd wordt dat onze Heere Jezus, Die Zich nu als Middelaar aanbiedt aan hen die in Hem geloven, op de laatste dag zal komen, toegerust met vlammend vuur, om te oordelen, te veroordelen en te verdelgen allen die God niet geloofd hebben, het aanbod van genade in het evangelie gedaan niet ontvangen hebben, noch de leer daarvan gehoorzaamd hebben, maar in hun natuurlijke staat gebleven zijn, onder de wet of het verbond der werken.

Laat daarom ieder mens aldus redeneren:
"Hetgeen de rechtvaardige Rechter mij gewaarschuwd heeft dat gedaan zal worden op de laatste dag, daarvan ben ik zeker dat het een rechtvaardig oordeel is:

"Maar de rechtvaardige Rechter heeft mij gewaarschuwd dat, indien ik God niet tijdig geloof, en de leer van het evangelie niet gehoorzaam, ik van Zijn aangezicht en van Zijn heerlijkheid verwijderd zal worden op de laatste dag, en naar ziel en lichaam eeuwiglijk gepijnigd zal worden:

"Daarom ben ik overtuigd dat dit een rechtvaardig oordeel is:

"En ik heb reden om God van harte te danken, Die mij voorkwam om te vluchten van de toorn die komen zal."

Zo kan iedere mens, door de wet of het verbond der werken, overtuigd worden van het oordeel, indien hij onder het verbond der werken blijft, of het evangelie van onze Heere Jezus niet gehoorzaamt.

4. Om te overtuigen van Zonde, Gerechtigheid en Oordeel door het Evangelie

IV. Om een mens van zonde, gerechtigheid en oordeel te overtuigen, door het evangelie.

Wat betreft het overtuigen van een mens van zonde, gerechtigheid en oordeel door het evangelie, of verbond der genade, moet hij drie dingen verstaan: 1. Dat het niet geloven in Jezus Christus, of het verwerpen van het verbond der genade, in Hem aangeboden, een groter en gevaarlijker zonde is dan alle andere zonden tegen de wet; want de hoorders van het evangelie, door niet in Christus te geloven, verwerpen de barmhartigheid Gods in Christus, de enige weg om van zonde en toorn bevrijd te worden, en willen zich niet verzoenen met God. 2. Vervolgens moet hij verstaan dat de volkomen vergeving der zonden en de ware gerechtigheid alleen door het geloof in Jezus verkregen worden, omdat God geen andere voorwaarde eist dan het geloof,

en van de hemel getuigt dat het Hem behaagt zondaars onder deze voorwaarde te rechtvaardigen. 3. Moet hij begrijpen dat, indien hij de gerechtigheid door het geloof ontvangt, het oordeel enerzijds zal volgen tot de verbreking van de werken des duivels in de gelovige, en tot de volmaking van het werk der heiligmaking in hem, met kracht; en dat, indien hij weigert de gerechtigheid door het geloof in Jezus Christus te ontvangen, het oordeel anderzijds zal volgen tot de verdoemenis van de ongelovige, en tot zijn verderf met Satan en zijn dienstknechten voor eeuwig.

Tot dit doel diene, onder vele andere, deze Schriftplaats om de grootheid van de zonde van het niet geloven in Christus te doen zien; of, om de grootheid te doen zien van de zonde van het verwerpen van het verbond der genade dat ons aangeboden wordt, in de aanbieding van Christus aan ons, dat men zie het rechtvaardige aanbod van genade, zoals het gedaan wordt, Jesaja 55:3. Neigt uw oor, en komt tot Mij, hoort, en uw ziel zal leven; en Ik zal met u een eeuwig verbond maken, de gewisse weldadigheden van David. Dat wil zeggen: indien gij Mij gelooft en u met Mij verzoent, zal Ik u tot een verbond geven Christus en al de zaligmakende genaden in Hem: herhaald .

Bovendien, overweeg dat dit algemene aanbod, wat de zaak betreft, gelijkstaat aan een bijzonder aanbod aan ieder in het bijzonder gedaan, zoals de apostel er blijkbaar gebruik van maakt, . Geloof in de Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis. De reden van dit aanbod wordt gegeven, Johannes 3:16. Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Aangezien dan deze grote zaligheid aangeboden wordt in de Heere Jezus, wat doet hij die niet in Hem gelooft, maar de gelukzaligheid elders zoekt, anders dan leugenachtige ijdelheden waarnemen, en zijn eigen barmhartigheid verlaten, die hij in Christus had kunnen hebben? . Wat doet hij anders dan God in zijn hart lasteren? zoals gezegd wordt, . Die niet gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt; dewijl hij niet geloofd heeft de getuigenis die God getuigd heeft van Zijn Zoon. En dit is de getuigenis, dat God ons het eeuwige leven gegeven heeft; en dit leven is in Zijn Zoon. En dat geen zonde tegen de wet gelijk is aan deze zonde, getuigt Christus, . Indien Ik niet gekomen was, en tot hen gesproken had, zij hadden geen zonde; maar nu hebben zij geen voorwendsel voor hun zonde. Dit kan de mens overtuigen van de grootheid van deze zonde van het niet geloven in Christus.

5. Van de gerechtigheid die alleen door het geloof in Christus verkregen wordt

Om een mens te overtuigen van de gerechtigheid die alleen door het geloof in Jezus Christus verkregen wordt, overweeg hoe, .
Er gezegd wordt dat de Joden, onwetend zijnde van Gods gerechtigheid, en hun eigen gerechtigheid zoekende op te richten, zich niet onderworpen hebben aan de gerechtigheid Gods, (en daarom verloren zijn.) Want Christus is het einde der wet tot rechtvaardigheid, een ieder die gelooft. En . In Hem worden allen die geloven gerechtvaardigd van alles, waarvan gij door de wet van Mozes niet gerechtvaardigd

kondet worden. En . Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.

Om een mens van het oordeel te overtuigen, indien een mens deze gerechtigheid omhelst, overweeg 1 Johannes 3:8. Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou. En . Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door de eeuwige Geest Zichzelf onbestraffelijk Gode opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om de levende God te dienen?

Maar indien een mens deze gerechtigheid niet omhelst, is zijn veroordeling reeds uitgesproken, . Die niet gelooft, is alrede veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in de Naam des eniggeboren Zoons van God. En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het licht.

Laat daarom de boetvaardige, die begeert te geloven, aldus redeneren:
"Hetgeen genoegzaam is om alle uitverkorenen der wereld te overtuigen van de grootheid der zonde van het niet geloven in Christus, of van het weigeren tot Hem te komen om bevrijd te worden van de tegen de wet begane zonden, en van de daaraan verschuldigde toorn; en hetgeen genoegzaam is om hen te overtuigen dat de gerechtigheid en het eeuwige leven verkregen worden door het geloof in Jezus Christus, of door de instemming met het verbond der genade in Hem; en hetgeen genoegzaam is om hen te overtuigen van het oordeel dat Christus zal uitoefenen, om de werken des duivels in de mens te verbreken, en allen te heiligen en zalig te maken die in Hem geloven, kan ook mij genoegzaam zijn om te overtuigen:

"Maar hetgeen de Geest gezegd heeft, in deze of soortgelijke Schriftplaatsen, is genoegzaam om de uitverkoren wereld te overtuigen van genoemde zonde, gerechtigheid en oordeel:

"Daarom is hetgeen de Geest gezegd heeft in deze en soortgelijke Schriftplaatsen, genoegzaam om ook mij daarvan te overtuigen.

Laat daarom de boetvaardige die begeert te geloven, de woorden opnemen en van harte tot zichzelf zeggen: Gij zegt: Zoekt Mijn aangezicht; mijn hart zegt tot U: Heere, ik zoek Uw aangezicht. Ik heb het aanbod gehoord van een eeuwig verbond van al de zaligmakende barmhartigheden die in Christus zijn, en ik neem Uw aanbod van harte aan. Heere, laat het een verbond zijn; Heere, ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp; zie, ik geef mijzelf aan U over, om U eeuwig in alles te dienen; en ik hoop dat Uw rechterhand mij zal behouden: de Heere zal voleindigen wat mij aangaat: Uw goedertierenheid, Heere, is tot in eeuwigheid; verlaat de werken Uwer handen niet. Zo kan een mens een ongeveinsd gelovige in Christus worden.

6. Om het geloof van de mens te versterken

Om het geloof te versterken van de mens die zich bij het verbond der genade aangesloten heeft.

Omdat vele ware gelovigen zwak zijn, en zeer twijfelen of zij ooit zeker zullen zijn van de echtheid van hun eigen geloof en werkzame roeping, of van hun rechtvaardigmaking en zaligheid, wanneer zij zien dat velen, die het geloof belijden, zichzelf bedriegen; laat ons zien hoe iedere gelovige in het geloof versterkt kan worden, en verzekerd van zijn eigen verkiezing en zaligheid, op vaste gronden, door middel van zekere waarborgen en ware bewijzen van geloof. Tot dit doel neme men, onder vele andere Schriftplaatsen, de volgende.

I. Om vaste gronden van geloof te leggen, overweeg . Daarom, broeders, benaarstigt u te meer, om uw roeping en verkiezing vast te maken; want dat doende zult gij nimmermeer struikelen.
In deze woorden leert de apostel ons deze vier dingen, tot hulp en leiding om ons in het geloof te versterken.

1. Dat zij die in Christus Jezus geloven en tot Hem gaan om van zonde en toorn bevrijd te worden, ofschoon zwak in het geloof, waarlijk kinderen zijn van dezelfde Vader als de apostelen; want zo houdt hij hen, terwijl hij hen broeders noemt.

2. Dat, ofschoon wij voor het ogenblik niet zeker zijn van onze werkzame roeping en verkiezing, wij toch van beide zeker kunnen worden, indien wij ons benaarstigen; want dit onderstelt hij, zeggende: Benaarstigt u om uw roeping en verkiezing vast te maken.

3. Dat wij niet ontmoedigd moeten worden wanneer wij zien dat vele schijnbare gelovigen verrotte takken zijn en afvallen, maar dat wij beter voor onszelf moeten zorgen: Daarom, broeders, zegt hij, benaarstigt u te meer.

4. Dat de wijze om zeker te worden van onze werkzame roeping en verkiezing, is een zekere zaak te maken van ons geloof, de gronden daarvan vast te leggen, en gestadig de vruchten van ons geloof voort te brengen in een nieuwe gehoorzaamheid: Want dat doende, zegt hij, zult gij nimmermeer struikelen; verstaande onder dat doende, hetgeen hij gezegd had van het vaste geloof, vers 1, 2, 3, 4 (), en hetgeen hij gezegd had van het voortbrengen van de vruchten des geloofs, vers 5, 6, 7, 8, 9 ().

II. Tot ditzelfde doel, overweeg . Zo is er dan nu geen verdoemenis voor hen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest. Vers 2 (). Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods. Vers 3 (). Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zendende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees; Vers 4. Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

Waar de apostel ons deze vier dingen leert, om het fundament des geloofs vast te leggen.

1. Dat ieder een waar gelovige is, die, in het besef van zijn zonde, en de vrees voor de toorn Gods, tot volkomen verlossing van beide vlucht alleen tot Jezus Christus, als de enige Middelaar en algenoegzame Verlosser der mensen; en, tot Christus gevlucht zijnde, zich verzet tegen zijn eigen vlees, of de verdorven geneigdheid der natuur, en zich toelegt de regel van de Geest Gods te volgen, gesteld in Zijn Woord: want de mens, die de apostel hier als een waar gelovige zalig spreekt, is een mens in Christus Jezus, die niet naar het vlees wandelt, maar naar de Geest.

2. Dat alle personen die tot Christus gevlucht zijn, en die tegen de zonde strijden, hoezeer zij ook geoefend worden onder het besef van toorn en de vrees voor verdoemenis, niet in gevaar zijn; want er is geen verdoemenis (zegt hij) voor hen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

3. Dat, ofschoon de apostel zelf, (hier bij wijze van voorbeeld aangehaald) en alle andere ware gelovigen in Christus, van nature onder de wet der zonde en des doods zijn, of onder het verbond der werken, (genaamd de wet der zonde en des doods, omdat zij zonde en dood aan ons bindt, totdat Christus ons bevrijdt;) toch de wet des Geestes des levens in Christus Jezus, of het verbond der genade, (aldus genoemd omdat het de mens bekwaam maakt en levend maakt tot een geestelijk leven door Christus,) de apostel en alle ware gelovigen bevrijdt van het verbond der werken, of van de wet der zonde en des doods: zodat ieder mens met hem kan zeggen: De wet des Geestes des levens, of het verbond der genade, heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods, of het verbond der werken.

4. Dat de bron en het eerste fundament, waaruit onze vrijheid van de vloek der wet voortvloeit, het verbond der verlossing is, gesloten tussen God en God de vleesgeworden Zoon, waarin Christus de vloek der wet op Zich neemt vanwege de zonde, opdat de gelovige, die anderszins niet van het verbond der werken bevrijd zou kunnen worden, daarvan bevrijd worde. En deze leer houdt de apostel staande in deze vier takken: (1) Dat het volstrekt onmogelijk was dat de wet, of het verbond der werken, gerechtigheid en leven aan de zondaar zou brengen, omdat zij krachteloos was. (2) Dat deze krachteloosheid en onbekwaamheid van de wet, of het verbond der werken, niet de schuld is van de wet, maar van het zondige vlees, dat niet in staat is de straf der zonde te betalen, noch volmaakte gehoorzaamheid aan de wet te geven, (veronderstellende dat de vroegere zonden vergeven waren:) De wet was krachteloos (zegt hij) door het vlees. (3) Dat de gerechtigheid en de zaligheid der zondaars, die het onmogelijk was door de wet te bewerkstelligen, tot stand gebracht wordt door de zending van Gods eigen Zoon, Jezus Christus, in het vlees, in wiens vlees de zonde veroordeeld en gestraft wordt, om ten behoeve van de uitverkorenen te voldoen, opdat zij bevrijd zouden worden. (4) Dat, door dit middel, de wet niets verliest, want het recht der wet wordt op deze wijze des te beter vervuld: eerst, door de volmaakte dadelijke gehoorzaamheid van Christus aan de wet in onze naam in alle dingen; vervolgens, door Zijn betaling in onze naam van de straf (aan onze zonden verschuldigd) in Zijn dood; en, ten laatste, door Zijn werk der heiligmaking in ons, die ware gelovigen zijn, die ons benaarstigen een nieuwe gehoorzaamheid aan de wet te geven, en niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

Waarborgen en beweegredenen om te geloven

Om ons vertrouwen op deze vaste grond te bouwen,
kunnen ons deze vier volgende bijzondere waarborgen en beweegredenen om in Christus te geloven, dienen.

1. De hartelijke uitnodiging Gods

De eerste hiervan is de hartelijke uitnodiging Gods, gehandhaafd, Jesaja 55:1,2,3,4,5.

Vers 1. Ieder die dorst heeft, kome tot de wateren, en die geen geld heeft, kome, koopt en eet; ja, komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk. Vers 2. Waarom weegt gij geld af voor hetgeen geen brood is, en uw arbeid voor hetgeen niet verzadigt? Hoort aandachtig naar Mij, en eet het goede, en laat uw ziel in vettigheid zich verlustigen. Vers 3. Neigt uw oor, en komt tot Mij, hoort, en uw ziel zal leven; en Ik zal met u een eeuwig verbond maken, de gewisse weldadigheden van David. Vers 4. Zie, Ik heb hem tot een getuige der volken gegeven, tot een vorst en gebieder der volken, &c.

Hier (na in de twee voorgaande hoofdstukken het kostbare losgeld onzer verlossing door het lijden van Christus, en de rijke zegeningen daardoor verworven, uiteengezet te hebben) doet de Heere, in dit hoofdstuk,

1. Een open aanbod van Christus en Zijn genade, door de uitroeping van een vrije en genadige markt van gerechtigheid en zaligheid, die door Christus te verkrijgen is voor iedere ziel, zonder uitzondering, die waarlijk verlangt van zonde en toorn behouden te worden: O, ieder die dorst heeft, zegt Hij.

2. Nodigt Hij alle zondaars uit die, om welke reden ook, van God vervreemd zijn, om te komen en van Hem de rijkdommen der genade te nemen, die in Christus vloeien als een rivier, om de zonde af te wassen en de toorn te blussen: Komt tot de wateren, zegt Hij.

3. Opdat niemand blijve stilstaan bij het besef van zijn eigen zondigheid of onwaardigheid, en zijn onbekwaamheid om enig goed te doen, roept de Heere juist deze personen, zeggende: Die geen geld heeft, kome.

4. Hij vraagt niets meer van Zijn koper, dan dat hij zich verlustige in de aangeboden waar, welke genade en nog meer genade is; en dat hij van harte instemme en deze aanbieding van genade aanneme, opdat hij aldus een formele koop en verbond met God sluite: Komt, koopt zonder geld, (zegt Hij) komt, eet: dat wil zeggen, stem toe om al de zaligmakende genaden voor uzelf te hebben en te nemen; maak de waar tot de uwe, bezit haar en gebruik al de zegeningen in Christus; alles wat tot uw geestelijk leven en welzijn dient, gebruik en geniet dat vrijelijk, zonder er iets voor te betalen: Komt, koopt wijn en melk zonder geld en zonder prijs, zegt Hij.

5. Want de Heere weet hoezeer wij geneigd zijn gerechtigheid en leven te zoeken door onze eigen verrichtingen en voldoeningen, gerechtigheid en leven te hebben als het ware door de weg der werken, en hoezeer wij ons verzetten tegen het omhelzen van Christus Jezus, en het leven aan te nemen door vrije genade door Jezus Christus, op de voorwaarden waarop het ons aangeboden wordt; daarom roept de Heere ons liefdevol van deze onze verkeerde en ellendige weg af met een zachte en tijdige waarschuwing, ons te verstaan gevende dat wij niets anders dan onze arbeid op deze onze weg zullen verliezen: Waarom weegt gij uw geld af (zegt Hij) voor hetgeen geen brood is, en uw arbeid voor hetgeen niet verzadigt?

6. De Heere belooft ons een vaste voldoening op de weg van onszelf aan de genade van Christus over te geven, ja zelfs de ware tevredenheid en de volheid van geestelijk genoegen, zeggende: Hoort naarstig naar Mij, en eet het goede, en laat uw ziel zich in vettigheid verlustigen.
7. Want daar het geloof komt uit het gehoor, vraagt Hij dat de verklaring van het aanbod gehoord worde, en vraagt dat de waarheid, die de toepassing van het zaligmakend geloof kan verwekken, en de ziel tot het vertrouwen op God kan trekken, geloofd en gehoord worde: Neigt uw oor, en komt tot Mij, zegt Hij. Tot dit doel belooft de Heere dat dit aanbod, ontvangen zijnde, de dode zondaar levend zal maken; en dat Hij, bij het aannemen van dit aanbod, het verbond der genade met de mens die daarin toestemt, zal sluiten, ja een onverbrekelijk verbond van eeuwigdurende verzoening en vrede: Hoort, en uw ziel zal leven; en Ik zal een eeuwig verbond met u maken. Dit verbond, verklaart Hij, zal wat de zaak betreft bestaan in de toewijzing en de overgave van al de zaligmakende genaden die David (dat is Jezus Christus, Handelingen 13:34) voor ons verworven heeft in het verbond der verlossing: Ik zal een verbond met u maken (zegt Hij), de gewisse weldadigheden van David. Met gewisse weldadigheden bedoelt Hij zaligmakende genaden, zoals gerechtigheid, vrede en blijdschap in de Heilige Geest, aanneming tot kinderen, heiligmaking en verheerlijking, en al wat tot de godzaligheid en het eeuwige leven behoort.

8. Om de werkelijke toekenning van deze zaligmakende weldaden te bevestigen en te verzekeren, en om ons te overtuigen van de werkelijkheid van het verbond tussen God en de gelovige van dit woord, heeft de Vader een viervoudige gave gedaan van Zijn eeuwige en eniggeboren Zoon:

Ten eerste, Hem te doen mens worden en voor ons geboren worden, uit het zaad van David, zijn voorafbeelding; waarom Hij hier, en Handelingen 13:34, DAVID genoemd wordt, de ware en eeuwige Koning van Israël. Dit is de grote gave Gods aan de mens, Johannes 4:10. En hier: Ik heb Hem gegeven om David te zijn, of uit David geboren, aan het volk.

Ten tweede, heeft Hij Christus gegeven om een getuige te zijn voor het volk, zowel van de gewisse en zaligmakende weldadigheden, aan de verlosten toegekend in het verbond der verlossing; als ook van de wil en het voornemen des Vaders om die toe te passen, en die vast te maken in het verbond der verzoening, gesloten met hen die het aanbod aannemen: Ik heb Hem gegeven (zegt de Heere hier) tot een getuige der

volken. En waarlijk, Hij is in deze zaak in vele opzichten een genoegzame getuige: 1. Omdat Hij een van de Personen der gezegende Drie-eenheid is, en met ons medecontractant, in het verbond der verlossing, vóór de wereld was. 2. Omdat Hij, als Middelaar, de bode des verbonds is en de last heeft dit te openbaren. 3. Begon Hij het te openbaren in het paradijs, waar Hij beloofde dat het zaad der vrouw de kop der slang zou vermorzelen. 4. Heeft Hij Zijn eigen dood en lijden, en de grote weldaden die daaruit voor ons zouden voortvloeien, uiteengezet in de voorafschaduwingen en beelden van offeranden en ceremoniën vóór Zijn komst. 5. Heeft Hij, van eeuw tot eeuw, door Zijn Geest sprekende in de heilige profeten, meer en meer licht over dit verbond gegeven. 6. Kwam Hij Zelf, in de volheid des tijds, en getuigde van al de dingen die tot dit verbond behoren, en van de wil Gods om de gelovigen daarin te ontvangen; deels, door onze natuur in één Persoon met de goddelijke natuur te verenigen; deels, door de blijde boodschap van het verbond met Zijn eigen mond te prediken; deels, door de prijs der verlossing aan het kruis te betalen; en deels, door nog altijd, van het begin tot heden, met het volk te handelen om de verlosten in dit verbond te trekken en te behouden.
Ten derde, heeft God Christus gegeven als leidsman van het volk, om ons door alle moeilijkheden, alle verdrukkingen en verzoekingen heen, tot het leven te brengen, door middel van dit verbond; en Hij, en niemand anders, leidt waarlijk de Zijnen tot het verbond; en, in het verbond, de gehele weg naar de zaligheid: 1. Door de leiding van Zijn woord en Zijn Geest. 2. Door het voorbeeld van Zijn eigen leven, in geloof en gehoorzaamheid, tot de dood des kruises. 3. Door Zijn machtige werking, Zijn verlosten in Zijn armen dragende, en hen doende steunen op Hem, terwijl zij door de woestijn opgaan.
Ten vierde, heeft God Zijn volk Christus gegeven als gebieder, welk ambt Hij getrouw uitoefent, aan Zijn kerk en Zijn volk wetten en inzettingen gevende, herders en regeerders, en alle nodige ambtsdragers; rechtbanken en vergaderingen onder hen onderhoudende, om te zien dat Zijn wetten gehoorzaamd worden; door Zijn woord, Geest en tucht de verdorvenheden van Zijn volk onderwerpende; en, door Zijn wijsheid en macht, het beschermende tegen al zijn vijanden.

Daarom kan hij die een verbond met God gesloten heeft, zijn geloof versterken, aldus redenerende:

"Wie de aanbieding van vrije genade, hier aan zondaars gedaan, die dorsten naar gerechtigheid en zaligheid, van harte aanneemt: aan hem behoort, door een eeuwig verbond, Christus, de ware David, met al Zijn gewisse en zaligmakende weldadigheden:

"Maar ik (mag de zwakke gelovige zeggen) neem van harte de aanbieding van vrije genade aan, hier aan zondaars gedaan, die dorsten naar gerechtigheid en zaligheid:

"Daarom behoort mij, door een eeuwig verbond, Jezus Christus, met al Zijn gewisse en zaligmakende weldadigheden."

2. Zijn vurige verzoek tot verzoening

De tweede waarborg en bijzondere beweegreden om Christus te omhelzen en in Hem te geloven, is het vurige verzoek dat God aan ons doet om ons met Hem in Christus te verzoenen, zoals gehandhaafd in 2 Korinthe 5:19,20,21.

God was in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft ons het woord der verzoening toevertrouwd. Vers 20. Zo zijn wij dan gezanten van Christuswege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christuswege: laat u met God verzoenen. Vers 21. Want Hem, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.

Waar de apostel ons deze negen leerstukken leert:

Ten eerste, dat de uitverkoren wereld, of de wereld der verloste zielen, van nature in een staat van vijandschap tegen God verkeert: dit wordt verondersteld in het woord verzoening; want verzoening, of vernieuwing van vriendschap, kan alleen plaatsvinden tussen hen die vijandig geweest zijn.

Ten tweede, dat Christus Jezus, de eeuwige Zoon van God, gedurende de gehele voorbije tijd, sedert de val van Adam, als Middelaar, en de Vader in Hem, vriendschap gemaakt heeft (door Zijn woord en Geest) tussen Zich en de uitverkoren wereld: God (zegt Hij) was in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenende.

Ten derde, dat de weg der verzoening in alle eeuwen één en dezelfde geweest is wat de zaak betreft, namelijk het vergeven der zonden van hen die hun zonden en hun vijandschap tegen God erkennen, en verzoening en vergeving der zonden in Christus zoeken: Want God (zegt Hij) was in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende.

Ten vierde, dat het doel en de strekking van het evangelie, en van het gehele Woord Gods, drieledig is: (1.) Het dient om personen bewust te maken van hun zonden en van hun vijandschap tegen God, en van het gevaar waarin zij verkeren indien zij afzijdig blijven en het mishagen Gods niet vrezen. (2.) Het Woord Gods dient om de mensen bekend te maken met de weg die God bereid heeft om vriendschap met hen te sluiten door Christus, namelijk dat, indien de mensen de vijandschap erkennen, en zich tevreden stellen een verbond van vriendschap met God aan te gaan door Christus, God Zich dan tevreden zal stellen Zich vrijelijk met hen te verzoenen. (3.) Het Woord Gods dient om de mensen te leren hoe zij zich, als vrienden, jegens God moeten gedragen, nadat zij zich met Hem verzoend hebben, namelijk niet tegen Hem te zondigen, en zich van harte te beijveren Zijn geboden te gehoorzamen: en daarom wordt het Woord Gods hier het woord der verzoening genoemd, omdat het ons leert welke behoefte wij aan verzoening hebben, en hoe die te bewerkstelligen, en hoe de verzoening der vriendschap, met God door Christus gesloten, te bewaren.

Ten vijfde, dat, ofschoon het horen, geloven en gehoorzamen van dit woord aan allen behoort tot wie dit evangelie komt; het ambt om het met gezag te prediken toch aan

niemand behoort, dan alleen aan hen die God tot Zijn dienst roept en met een last voor dit werk zendt. Dit houdt de apostel staande, vers 19, in deze woorden: Hij heeft ons het woord der verzoening toevertrouwd.

Ten zesde, dat de dienaren van het evangelie zich moeten gedragen als gezanten van Christus, en nauwgezet hun in het Woord vastgestelde last moeten volgen, Matteüs 28:19,20; en wanneer zij dit doen, moeten zij door het volk ontvangen worden als gezanten Gods; want hier zegt de apostel, in aller naam: Wij zijn gezanten van Christuswege, alsof God door ons bade.

Ten zevende, dat de dienaren, met alle ernst van gemoed, met het volk moeten handelen opdat het zijn zonden en zijn natuurlijke vijandschap tegen God meer en meer ernstig erkenne; en opdat het meer en meer oprecht instemme met het verbond der genade en de omhelzing van Christus; en opdat het meer en meer duidelijk bewijs geve van zijn verzoening, door een heilige wandel voor God. Dit houdt hij staande wanneer hij zegt: Wij bidden u dat gij u met God laat verzoenen.

Ten achtste, dat in het liefdevolle handelen van de dienaren met het volk, dit moet overwegen dat het met God en met Christus te doen heeft, Die hen, door de dienaren, vragen zich te verzoenen. Nu kan er geen groter aansporing zijn om het harde hart van een zondaar te breken, dan dat God hem om vriendschap vraagt; want wanneer het ons, die God zoveel onrecht aangedaan hebben, zou passen de vriendschap Gods te zoeken, verhindert Hij ons dit; en (o wonder der wonderen!) vraagt Hij ons Zich tevreden te stellen met verzoening met Hem; en daarom moet de meest te vrezen toorn wonen bij hen die zich aan het licht stellen door dit verzoek, en niet toegeven wanneer zij de dienaren, met een last, horen zeggen: Wij zijn gezanten van Christuswege, alsof God door ons bade: wij bidden u in Christus' naam, laat u met God verzoenen.

Ten negende, opdat men zie hoe het komt dat het verbond der verzoening zo gemakkelijk tot stand komt tussen God en een ootmoedige zondaar die tot Christus vlucht, leidt de apostel ons tot de oorzaak daarvan, uiteengezet in het verbond der verlossing, welks inhoud deze is: "Er is overeengekomen tussen God en de Middelaar Jezus Christus, de Zoon van God, borg voor de verlosten, als contracterende partijen, dat de zonden der verlosten aan de onschuldige Christus toegerekend zouden worden, en dat Hij daarvoor veroordeeld en gedood zou worden, onder deze zelfde voorwaarde, dat wie van harte instemt met het verbond der verzoening, door Christus aangeboden, door de toerekening van Zijn gehoorzaamheid aan hem, gerechtvaardigd en rechtvaardig geacht zal worden voor God; want God heeft Christus, Die geen zonde gekend heeft, zonde voor ons gemaakt, zegt de apostel, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem."

Daarom kan een zwakke gelovige zijn geloof versterken, van deze grondslag aldus redenerende:

"Hij die, door het liefdevolle verzoek van God en van Christus, tot hem gedaan door de mond der dienaren, (die daartoe een last hebben,) de aanbieding van

eeuwigdurende verzoening door Christus omhelsd heeft, en zich, door de genade Gods, als een verzoend persoon voorneemt tegen de zonde te strijden, en God met zijn vermogen bestendig te dienen, kan even zeker zijn dat hem gerechtigheid en het eeuwige leven gegeven zal worden, door de hem toegerekende gehoorzaamheid van Christus, als het zeker is dat Christus veroordeeld en ter dood gebracht is voor de Hem toegerekende zonden der verlosten:

"Maar ik (mag de zwakke gelovige zeggen) heb, door het liefdevolle verzoek van God en van Christus, tot mij gedaan door de mond Zijner dienaren, de aanbieding van eeuwigdurende verzoening door Christus omhelsd, en neem mij, door de genade Gods, als een verzoend persoon voor, tegen de zonde te strijden, en God met mijn vermogen bestendig te dienen:

"Daarom kan ik even zeker zijn dat mij gerechtigheid en het eeuwige leven gegeven zal worden, door de mij toegerekende gehoorzaamheid van Christus, als het zeker is dat Christus veroordeeld en gedood is voor de Hem toegerekende zonden der verlosten."

3. Zijn gebod, dat allen gelast te geloven

De derde waarborg en bijzondere beweegreden om in Christus te geloven, is het strenge en verschrikkelijke gebod Gods, dat alle hoorders van het evangelie gelast tot Christus te naderen op de door Hem gestelde wijze, en in Hem te geloven; gehandhaafd, 1 Johannes 3:23.

En dit is Zijn gebod, dat wij geloven in de Naam van Zijn Zoon Jezus Christus, en elkander liefhebben, gelijk Hij ons een gebod gegeven heeft.

Waar de apostel ons deze vijf leerstukken te verstaan geeft:

1. Dat, indien iemand zich niet laat leiden door de zoete uitnodiging Gods, noch door het ootmoedige en liefdevolle verzoek Gods, gedaan om verzoening, hij zal bevinden dat hij te doen heeft met het soeverein gezag van de Allerhoogste Majesteit; want dit is Zijn gebod, dat wij in Hem geloven, zegt Hij.

2. Dat, indien iemand naar dit gebod kijkt zoals hij tot nu toe naar de veronachtzaamde geboden der wet gekeken heeft, hij moet overwegen dat dit een evangeliegebod is, geplaatst na de wet, gegeven om gebruik te maken van het geneesmiddel voor alle zonden; hetwelk, indien het ongehoorzaamd wordt, geen ander gebod overlaat om te volgen dan dit: Gaat weg, gij vervloekten, in het eeuwige vuur der hel; want dit is Zijn gebod, wiens gehoorzaamheid Hem zeer aangenaam is, vers 22, en zonder hetwelk het onmogelijk is Hem te behagen, Hebreeën 11:6.

3. Dat een ieder die het Evangelie hoort, zich in zijn geweten gebonden moet achten aan de plicht van een levend geloof in Christus; de zwakke gelovige moet niet menen dat het aanmatigend is te doen wat hem geboden is; de tot wanhoop geneigde

persoon moet zich oprichten en denken aan de gehoorzaamheid aan dit zoete en zaligmakende gebod; de sterke gelovige moet zich nog dieper indompelen in het besef van zijn behoefte aan Jezus Christus, en meer en meer groeien in de gehoorzaamheid aan dit gebod; ja, de meest onboetvaardige, goddeloze en verdorven persoon mag zichzelf niet uitsluiten, noch door anderen uitgesloten worden, van het gestelde doel van deze plicht, hoe wanhopig zijn toestand ook moge schijnen; want Hij Die alle mensen gebiedt in Christus te geloven, gebiedt daardoor allen mensen te geloven dat zij zonder Christus veroordeeld en verloren zijn: Daarom gebiedt Hij allen mensen hun zonden en hun behoefte aan Christus te erkennen, en gebiedt in feite allen mensen zich te bekeren, opdat zij in Hem mogen geloven. En zij die weigeren zich van hun vroegere zonden te bekeren, zijn schuldig aan ongehoorzaamheid aan dit gebod, gegeven aan alle hoorders, maar in het bijzonder aan hen die binnen de zichtbare kerk zijn: Want dit is Zijn gebod, dat wij geloven in de Naam van Zijn Zoon Jezus Christus, zegt Hij.

4. Dat hij die dit gebod gehoorzaamt, zijn zaligheid op een vaste grond gebouwd heeft, want, ten eerste, heeft hij de beloofde Messias gevonden, volkomen toegerust met alle volmaaktheden tot de volmaakte uitoefening van de ambten van Profeet, Priester en Koning; want Hij is die Christus in Wie de mens gelooft. 2. Heeft hij een Zaligmaker omhelsd, Die in staat is tot het uiterste zalig te maken, ja, Die daadwerkelijk zalig maakt ieder die door Hem tot God gaat; want het is Jezus, de ware Zaligmaker van Zijn volk van hun zonden. 3. Heeft hij die dit gebod gehoorzaamt, zijn zaligheid gebouwd op de Rots, dat is, op de Zoon van God, Die het geen roof acht Gode evengelijk te zijn, en Die waardig is het voorwerp te zijn van het zaligmakend geloof, en van de geestelijke verering: want dit is Zijn gebod, (zegt Hij) dat wij geloven in de Naam van Zijn Zoon Jezus Christus.

5. Dat hij die in Jezus Christus geloofd heeft, ofschoon hij bevrijd is van de vloek der wet, niet bevrijd is van het gebod en de gehoorzaamheid der wet, maar daaraan gebonden blijft door een nieuwe verplichting en een nieuw gebod van Christus; dit nieuwe gebod van Christus houdt de hulp in om het gebod te gehoorzamen: aan dit gebod van Christus voegt de Vader ook Zijn eigen gezag en gebod toe; want dit is Zijn gebod, (zegt Johannes) dat wij geloven in de Naam van Zijn Zoon Jezus Christus, en elkander liefhebben, gelijk Hij ons geboden heeft. Het eerste deel van dit gebod, dat gebiedt in Hem te geloven, sluit noodzakelijk de liefde tot God in, en dus de gehoorzaamheid aan de eerste tafel; want in God geloven en God liefhebben zijn onafscheidelijk; en het tweede deel van het gebod gebiedt de liefde tot onze naaste, (inzonderheid tot het huisgezin des geloofs) en dus de gehoorzaamheid aan de tweede tafel der wet.

Daarom kan een zwakke gelovige zichzelf versterken, van deze grondslag aldus redenerende:

"Wie, in het besef van zijn eigen zondigheid, en de vrees voor de toorn Gods, op gebod van God, tot Jezus Christus vlucht, het enige geneesmiddel voor zonde en ellende, en zijn hart verbonden heeft aan de gehoorzaamheid van de wet der liefde, diens geloof is niet aanmatigend of dood, maar waar en zaligmakend:

"Maar ik, (mag de zwakke gelovige zeggen,) heb, in het besef van mijn eigen zondigheid, en de vrees voor de toorn Gods, tot Jezus Christus gevlucht, het enige geneesmiddel voor zonde en ellende, en heb mijn hart verbonden aan de gehoorzaamheid van de wet der liefde:

"Daarom is mijn geloof geen aanmatigend en dood geloof, maar een waar en zaligmakend geloof."

4. Veel zekerheid van leven, gegeven aan de gelovigen

De vierde waarborg en bijzondere beweegreden om in Christus te geloven, is de grote zekerheid van leven die gegeven wordt, ingeval de mensen het gebod om te geloven gehoorzamen; en een schrikwekkende verzekering van verderf, ingeval zij niet gehoorzamen; gehandhaafd, Johannes 3:35.

Vers 35. De Vader heeft de Zoon lief, en heeft alle dingen in Zijn hand gegeven.
Vers 36. Die in de Zoon gelooft, heeft het eeuwige leven; en die de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem.

Waarin ons deze vijf volgende leerstukken voorgesteld worden:

1. Dat de Vader zeer voldaan is over de verbintenissen van de Zoon, als Verlosser en Borg, om het losgeld der gelovigen te betalen en hen te volmaken in heiligheid en zaligheid: De Vader heeft de Zoon lief, zegt Hij, dat wil zeggen, Hij treedt op als Middelaar in onze naam, Zich verbindende onze verlossing in alle punten te volmaken: De Vader heeft Hem lief, dat wil zeggen, Hij neemt van harte Zijn aanbod aan om het werk te doen, en heeft welbehagen in Hem: Zijn ziel verlustigt zich in Hem, en rust in Hem, en maakt Hem, in dit Zijn ambt, tot het reservoir van liefde, en genade, en welwillendheid, om door Hem overgedragen te worden aan de gelovigen in Hem.

2. Dat, tot de vervulling van het verbond der verlossing, de Vader aan de Zoon (in Zijn hoedanigheid van Middelaar, of God vleesgeworden, het Woord vlees geworden) alle macht gegeven heeft in hemel en op aarde, al de rijkdommen der genade, en des Geestes en des levens, met alle macht en bekwaamheid, die de vereniging van de goddelijke met de menselijke natuur, of die de volheid der Godheid, welke wezenlijk woont in Zijn menselijke natuur, of die de ondeelbare zelfgenoegzaamheid en almacht van de onafscheidelijke en alomtegenwoordige Drie-eenheid inhoudt, of die het werk der verlossing vereisen mag: De Vader (zegt Hij) heeft alle dingen in de hand des Zoons gegeven, dat is, om Zijn werk te volbrengen.

3. Dat een grote zekerheid van leven aangeboden wordt aan allen die van harte Christus en de aanbieding van het verbond der genade en verzoening door Hem aannemen: Die in de Zoon gelooft (zegt Hij) heeft het eeuwige leven; want het is hem vastgesteld, 1. In het voornemen Gods, en het onherroepelijk besluit, aangezien

de gelovige een mens is, verkoren ten leven. 2. Door de werkzame roeping daartoe van God, Die getrouw is, en dit zal doen. 3. Door de belofte en het eeuwig verbond, door God gezworen, om de gelovige een sterke vertroosting te geven in leven en in sterven, op onveranderlijke gronden. 4. Door een pand en verzekering onder het grote zegel van het sacrament des avondmaals, telkens wanneer de gelovige komt om de tekenen en pand van het leven te ontvangen. 5. In Christus, de bron en het Hoofd des levens, in bezit genomen, als voorspraak der gelovigen; in Wie ons leven zo weggelegd is, dat het niet weggenomen kan worden. 6. Door het begonnen bezit van het geestelijk leven en de wedergeboorte, en een koninkrijk bestaande in gerechtigheid, vrede en blijdschap in de Heilige Geest, opgericht binnen de gelovige, als een pand van het volle bezit van het eeuwige leven.

4. Een schrikwekkende verzekering wordt gegeven, indien een mens de leer aangaande de gerechtigheid en het eeuwige leven, die door Jezus Christus verkregen wordt, niet ontvangt: Die de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, dat wil zeggen, hij zal zelfs niet begrijpen wat het betekent.

5. Bovendien verzekert Hij dat, indien een mens de leer van de Zoon van God niet ontvangt, hij tweemaal met de toorn Gods beladen zal worden; eenmaal, als van geboorte af van nature een opstandeling, zal hij de vloek der wet, of het verbond der werken, dragen; en daarna zal hij een grotere verdoemenis ondergaan, doordat, het licht in de wereld gekomen zijnde, en hem aangeboden, hij het verworpen heeft, en de duisternis liever heeft dan het licht: en deze dubbele toorn zal onbeweeglijk aan hem blijven kleven en gevestigd zijn, zolang hij in de staat van ongeloof blijft: De toorn Gods blijft op hem, zegt Hij.

Daarom kan de zwakke gelovige zijn geloof versterken, van deze grondslag aldus redenerende:

"Hij die de leer gelooft, overgeleverd door de Zoon van God, en zich deels krachtig getrokken voelt om in Hem te geloven, door het zicht op het leven in Hem, en deels aangedreven, door de vrees voor de toorn Gods, zich aan Hem vast te klampen, kan zeker zijn van het recht op en het belang bij het eeuwige leven door Hem:

"Maar ik, zondaar en onwaardig (mag de zwakke gelovige zeggen), geloof de leer, overgeleverd door de Zoon van God, en voel mij deels krachtig getrokken om in Hem te geloven, door het zicht op het leven in Hem, en deels aangedreven, door de vrees voor de toorn Gods, mij aan Hem vast te klampen:

"Daarom kan ik zeker zijn van mijn recht op en belang bij het eeuwige leven door Hem."

Bewijzen van het ware geloof

Tot hiertoe het leggen van de gronden des geloofs, en de waarborgen om te geloven. Nu, om het ware geloof door de vruchten te bewijzen, worden deze vier dingen

vereist: 1. Dat de gelovige vast overtuigd zij, in zijn oordeel, van zijn verplichting om de gehele zedelijke wet te houden, al de dagen van zijn leven; en dat hij niet minder, maar veel meer, door Christus bevrijd is van het verbond der werken, en van de vloek der wet. 2. Dat hij zich beijvere te groeien in de dagelijkse oefening en beoefening van godzaligheid en gerechtigheid. 3. Dat de loop van zijn nieuwe gehoorzaamheid door het juiste kanaal lope, namelijk door het geloof in Christus, en door een goed geweten, tot alle plichten van liefde tot God en de mensen. 4. Dat hij een nauwe gemeenschap onderhoude met de bron Christus Jezus, waaruit de genade moet voortvloeien, tot het voortbrengen van goede vruchten.

1. De overtuiging van de verplichting van de gelovige om de zedelijke wet te houden

Om ten eerste, dat wil zeggen, om de gelovige, in zijn oordeel, te overtuigen van zijn verplichting de zedelijke wet te houden, neme men, onder vele andere plaatsen, Matteüs 5:16.

Vers 16. Laat uw licht alzo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken. Vers 17. Meent niet, dat Ik gekomen ben, om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om die te ontbinden, maar te vervullen. Vers 18. Want voorwaar zeg Ik u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota noch één tittel van de wet voorbijgaan, totdat het alles zal zijn geschied. Vers 19. Zo wie dan één van deze minste geboden zal ontbonden, en de mensen alzo zal geleerd hebben, die zal de minste genaamd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar zo wie deze zal gedaan en geleerd hebben, die zal groot genaamd worden in het Koninkrijk der hemelen. Vers 20. Want Ik zeg u: Tenzij uw gerechtigheid overvloediger zij, dan der Schriftgeleerden en der Farizeën, dat gij in het Koninkrijk der hemelen geenszins zult ingaan.

Waarin onze Heere,

1. Aan de gelovigen, door het geloof gerechtvaardigd, het gebod geeft, voor de mensen bewijs te geven van de genade Gods in hen, door goede werken te doen: Laat uw licht alzo schijnen voor de mensen (zegt Hij) dat zij uw goede werken mogen zien.

2. Beweegt Hij hen daartoe, tonende dat, ofschoon zij niet door de werken gerechtvaardigd worden, de aanschouwers van hun goede werken bekeerd of gesticht kunnen worden; en zo de heerlijkheid aan God kan toevloeien om hun goede werken, wanneer de getuigen daarvan uw Vader verheerlijken, Die in de hemelen is.

3. Geeft Hij hun geen andere regel voor hun nieuwe gehoorzaamheid dan de zedelijke wet, gegeven en verklaard door Mozes en de profeten: Meent niet (zegt Hij) dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden.

4. Geeft Hij hun te verstaan dat de leer der genade en der bevrijding van de vloek der wet door het geloof in Hem, licht door de verdorven oordelen der mensen verward wordt, alsof zij de verplichting der gelovigen zou verminderen of wegnemen om de geboden te gehoorzamen en aan het gezag der wet onderworpen te zijn; en dat deze dwaling inderdaad een ontbinding is van de wet en de profeten, welke Hij in geen van Zijn discipelen in enig opzicht zal dulden, aangezien dit zo strijdig is met het doel van Zijn komst, hetwelk is de gelovigen eerst te heiligen en dan zalig te maken: Meent niet (zegt Hij) dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden.

5. Leert Hij dat het doel van het evangelie en het verbond der genade is, de gehoorzaamheid der mensen aan de zedelijke wet te bewerken: Ik ben gekomen (zegt Hij) om de wet en de profeten te vervullen.

6. Dat de verplichting van de zedelijke wet, in al haar delen, tot alle heilige plichten, blijvend is, en zal voortduren tot het einde der wereld, dat is, totdat hemel en aarde voorbijgaan.

7. Dat, zoals God van het begin af zorg gedragen heeft voor de Schriften, Hij ook zorg zal dragen voor deze tot het einde der wereld, opdat niet één jota of tittel van haar wezen wegvalle; zo zegt het de tekst, vers 18.

8. Dat, zoals het overtreden van de zedelijke wet, en het verdedigen van overtredingen daarvan alsof zij geen zonde waren, de mensen van de hemel uitsluit, en rechtvaardig ook van de gemeenschap der ware kerk; zo bewijst ook de gehoorzaamheid aan de wet, en het leren van anderen om hetzelfde te doen, door voorbeeld, raad en leer, naar ieders roeping, dat een mens een waar gelovige is, en zeer geacht is bij God, en waardig zeer geacht te worden door de ware kerk, vers 19.

9. Dat de gerechtigheid van iedere waarachtige christen meer moet zijn dan de gerechtigheid der Schriftgeleerden en Farizeën; want de Schriftgeleerden en Farizeën, ofschoon zij zich beijverden verscheidene plichten der wet te vervullen, verkortten de uitlegging daarvan, om hun praktijk minder te veroordelen; zij bestudeerden het uitwendige deel van de plicht, maar verwaarloosden het innerlijke en geestelijke deel; zij vervulden zorgvuldig enige geringere plichten, maar verwaarloosden het oordeel, de barmhartigheid en de liefde Gods: kortom, zij legden zich toe op het oprichten van hun eigen gerechtigheid, en verwierpen de gerechtigheid Gods door het geloof in Jezus. Maar een waar christen moet meer dan dit alles hebben; hij moet de volle omvang van de geestelijke betekenis der wet erkennen, en eerbied hebben voor alle geboden, en zich beijveren zich te reinigen van alle bezoedeling van vlees en geest, en geen gewicht leggen op de dienst die hij gedaan heeft, of zal doen, maar zich bekleden met de toegerekende gerechtigheid van Christus, welke alleen zijn naaktheid kan bedekken, of anderszins kan hij niet zalig worden; zo zegt de tekst: Tenzij uw gerechtigheid, enz.

2. Dat de gelovige de regels der godzaligheid en oprechtheid beoefene

Het tweede wat vereist wordt om het ware geloof te bewijzen, is dat de gelovige zich beijvere de regels der godzaligheid en gerechtigheid in praktijk te brengen, en daarin dagelijks te groeien, naar 2 Petrus 1:5.

Vers 5. En gij, tot ditzelfde ook alle naarstigheid toebrengende, voegt bij uw geloof deugd, en bij de deugd kennis; Vers 6. En bij de kennis matigheid, en bij de matigheid lijdzaamheid, en bij de lijdzaamheid godzaligheid; Vers 7. En bij de godzaligheid broederlijke liefde, en bij de broederlijke liefde, liefde jegens allen. Vers 8. Want zo deze dingen bij u zijn, en overvloedig zijn, zij zullen u niet ledig noch onvruchtbaar laten in de kennis van onze Heere Jezus Christus.

Waarin,

1. De apostel de gelovigen leert, om het kostbare geloof in henzelf te bewijzen, zich te beijveren aan hun geloof zeven andere zustergenaden toe te voegen. De eerste is de Deugd, of de dadelijke oefening en beoefening van alle zedelijke plichten, opdat het geloof zo niet ledig zij, maar in werken openbaar worde. De tweede is de Kennis, welke dient om het geloof te voorzien van kennis der waarheid die geloofd moet worden, en om de deugd te voorzien van de leiding der plichten die gedaan moeten worden, en hoe deze wijselijk te volbrengen. De derde is de Matigheid, welke dient om het gebruik van alle aangename dingen te matigen, opdat de mens daardoor niet verhinderd worde, noch onbekwaam gemaakt worde tot enige plicht waartoe hij geroepen wordt. De vierde is de Lijdzaamheid, welke dient om de genegenheden des mensen te matigen, wanneer hij enige moeilijkheid of onaangename zaak ontmoet; opdat hij niet moede worde door de moeiten die in het welgedaan vereist worden, noch versage wanneer de Heere hem kastijdt, noch murmureert wanneer Hij hem kruist. De vijfde is de Godzaligheid, welke hem staande houdt in alle oefeningen der religie, zowel inwendig als uitwendig, waardoor hij door God voorzien kan worden voor alle andere plichten die hij te vervullen heeft. De zesde is de Broederlijke Liefde, welke de achting en genegenheid onderhoudt jegens het gehele huisgezin des geloofs, en jegens het beeld Gods, overal waar het gezien wordt. De zevende is de Liefde, welke het hart bereid houdt om goed te doen aan alle mensen, wie zij ook zijn, bij alle gelegenheden die God aanbiedt.

2. Ofschoon het waar is dat er veel verdorvenheid en zwakheid is bij de godzaligen; wil de apostel toch dat de mensen zich rechtvaardig beijveren en al hun best doen, naar hun vermogen, om al deze genaden onderling te verenigen, en te groeien in de mate van hun oefening: Alle naarstigheid toebrengende, (zegt hij) voegt bij uw geloof, enz.

3. Verzekert hij alle belijdende gelovigen, dat, zoals zij baat zullen vinden bij de gehoorzaamheid aan deze aanwijzing, zij ook nuttig de echtheid van hun eigen geloof zullen beproeven; en, indien hun deze genaden ontbreken, dat zij bevonden zullen worden blinde bedriegers van zichzelf, vers 9.

3. Dat de gehoorzaamheid aan de Wet loopt door het rechte kanaal van het geloof in Christus

Het derde vereiste om het ware geloof te bewijzen, is dat de gehoorzaamheid aan de wet loopt door het rechte kanaal, dat is, door het geloof in Christus, enz., zoals gehandhaafd, 1 Timoteüs 1:5.

Het einde nu van het gebod is liefde uit een rein hart, en uit een goed geweten, en uit een ongeveinsd geloof.

Waar de apostel deze zeven leerstukken leert:

1. Dat de gehoorzaamheid der wet moet voortvloeien uit de liefde, en de liefde uit een rein hart, en een rein hart uit een goed geweten, en een goed geweten uit een ongeveinsd geloof: dit is het enige rechte kanaal der goede werken: Het einde van het gebod is liefde, enz.

2. Dat het einde der wet niet is, dat de mensen door hun gehoorzaamheid daaraan gerechtvaardigd worden, want het is onmogelijk dat zondaars door de wet gerechtvaardigd kunnen worden, die door elke overtreding door de wet veroordeeld worden: Want het einde van het gebod is liefde, uit een rein hart, enz.

3. Dat het ware einde der wet, aan het volk gepredikt, is, dat dit, door de wet zijn verdiende verdoemenis ziende, ongeveinsd tot Christus vluchte, om door het geloof in Hem gerechtvaardigd te worden; zo zegt de tekst, terwijl hij de liefde doet voortvloeien uit het geloof in Christus.

4. Dat geen mens zich tot liefde kan zetten om de wet te gehoorzamen, dan naarmate zijn geweten door het geloof gerust gesteld wordt, of tracht gerust gesteld te worden in Christus; want het einde der wet is liefde, uit een goed geweten, en een ongeveinsd geloof.

5. Dat het geveinsde geloof tot Christus gaat zonder acht te slaan op de wet, en daarom geen boodschap heeft; maar het ongeveinsde geloof slaat acht op de wet, en wordt genoodzaakt tot Christus te vluchten om toevlucht te zoeken, als het einde der wet tot gerechtigheid, zo dikwijls het zich schuldig bevindt aan overtreding der wet: Want het einde van de wet is een ongeveinsd geloof.

6. Opdat de vruchten der liefde bijzonder blijken, is het nodig dat het hart gebracht worde tot de haat van alle zonde en onreinheid, en tot een vast voornemen alle heiligheid algemeen na te volgen: Want het einde der wet is liefde uit een rein hart.

7. Dat het ongeveinsde geloof in staat is het geweten goed te maken en het hart rein, en de mens de wet met liefde te doen gehoorzamen; want wanneer het bloed van Christus door het geloof gezien wordt om de gerechtigheid te bevredigen, dan wordt ook het geweten bevredigd, en laat het hart niet toe de liefde tot de zonde te koesteren, maar zet de mens aan het werk om God te vrezen om Zijn barmhartigheid, en al Zijn geboden te gehoorzamen, uit liefde tot God, om Zijn vrije gave der rechtvaardigmaking, om de genade die hem geschonken is: want dit is het einde der wet, waardoor het van de mens meer gehoorzaamheid verkrijgt dan op enige andere

wijze.

4. Nauwe gemeenschap onderhouden met Christus, de bron van alle genade en goede werken

Het vierde vereiste om het ware geloof te bewijzen, is een nauwe gemeenschap te onderhouden met Christus, de bron van alle genade en van alle goede werken, zoals gezegd wordt Johannes 15:5.

Ik ben de Wijnstok, gij de ranken; die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen.

De gelijkenis van de wijnstok leert ons het volgende

1. Dat wij van nature onvruchtbare doornstruiken zijn, totdat wij veranderd worden door tot Christus te komen; en dat Christus die edele wijnstok is, Die alle leven en sap der genade in Zichzelf heeft, en in staat is de natuur te veranderen van een ieder die tot Hem komt, en geest en leven mede te delen aan allen die in Hem geloven: Ik ben de Wijnstok (zegt Hij) en gij de ranken.

2. Dat het Christus behaagt de gelovigen zo aan Zich verbonden te hebben, dat zij zich op geen enkel ogenblik door ongeloof afscheiden; en dat er een wederzijdse inwoning zij van hen in Hem, door het geloof en de liefde; en van Hem in hen, door Zijn Woord en Zijn Geest; want Hij verenigt hen: Indien gij in Mij blijft, en Ik in u, als onafscheidelijke dingen.

3. Dat, indien een mens niet in Christus geënt en met Hem verenigd is door het geloof, hij niet het minste goede werk kan doen door eigen kracht; ja, tenzij een mens door het geloof geest en leven van Christus verkrijgt, is het werk dat hij doet kwaad en nietig wat de goedheid betreft, naar Gods oordeel: Want zonder Mij (zegt Hij) kunt gij niets doen.

4. Dat deze wederzijdse inwoning de bron en de onfeilbare oorzaak is om standvastig voort te gaan en overvloedig te zijn in het goede: Want die in Mij blijft, en Ik in hem, (zegt Hij) die draagt veel vrucht. Nu, aangezien ons blijven in Christus drie dingen onderstelt: 1. Dat wij het blijde geluid van het Evangelie gehoord hebben, dat ons Christus aanbiedt, wij verloren zondaars door de wet zijnde; 2. Dat wij het aanbod van genade van Christus van harte omhelsd hebben; 3. Dat wij, Hem ontvangende, kinderen Gods geworden zijn, Johannes 1:12, en ingelijfd zijn in Zijn geestelijk lichaam, opdat Hij in ons wone, als Zijn tempel, en wij in Hem, als in de woonplaats der gerechtigheid en des levens: zo houdt ons blijven in Christus nog drie andere dingen in: 1. Een aanwenden van Christus in al onze naderingen tot God, en in al onze ondernemingen, van welk deel van dienst ook aan Hem. 2. Een tevredenheid met Zijn genoegzaamheid, zonder van Hem af te wijken om gerechtigheid, of leven, of toerusting te zoeken in enig geval, in onze eigen waarde of in die van enig schepsel. 3. Een standvastigheid in ons geloof in Hem, een standvastigheid in ons

gebruik en aanwending van Hem, en een standvastigheid in onze vergenoeging in Hem, en in onze gehechtheid aan Hem, zodat geen verleiding, geen verzoeking van Satan of de wereld, geen verschrikking of moeilijkheid, onze geesten kan aftrekken van de standvastige gehechtheid aan Hem, of van de gestadige belijdenis van Zijn waarheid, en de gehoorzaamheid aan Zijn geboden, Die ons liefgehad heeft, en Zichzelf voor ons overgegeven heeft; en in Wie niet alleen ons leven weggelegd is, maar in Wie ook lichamelijk woont de volheid der Godheid, door de wezenlijke en persoonlijke vereniging van de goddelijke en menselijke natuur in Hem.

Laat daarom iedere waakzame gelovige, om zich in geloof en gehoorzaamheid te versterken, aldus redeneren:

"Wie dagelijks Christus Jezus aanwendt om zijn geweten en zijn genegenheden te reinigen van de schuld en de onreinheid der zonden tegen de wet, en om hem te bekwamen de wet in liefde te gehoorzamen, heeft het bewijs van het ware geloof in zichzelf:

"Maar ik (mag iedere waakzame gelovige zeggen) wend dagelijks Jezus Christus aan om mijn geweten en mijn genegenheden te reinigen van de schuld en de onreinheid der zonden tegen de wet, en om mij te bekwamen de wet in liefde te gehoorzamen:

"Daarom heb ik het bewijs van het ware geloof in mijzelf.

En laat daarom ook de sluimerende en trage gelovige, tot zijn eigen oprichting, aldus redeneren:

"Alles wat nodig is om het ware geloof te bewijzen, beijver ik mij te doen, tenzij ik mijzelf bedrieg en verga:

"Maar Jezus Christus dagelijks aan te wenden om mijn geweten en mijn genegenheden te reinigen van de schuld en de onreinheid der zonden tegen de wet, en om mij te bekwamen de wet in liefde te gehoorzamen, is nodig om het ware geloof in mij te bewijzen:

"Daarom moet ik mij beijveren dit te doen, tenzij ik mijzelf bedrieg en verga."

5. Om de gelovige in geloof en gehoorzaamheid te versterken, door middel van deze bewijzen

En, ten laatste, aangezien Christus Zelf dit heeft aangewezen, als een ontwijfelbaar bewijs dat een mens door God ten leven verkoren en aan Jezus Christus overgegeven is om verlost te worden, indien hij tot Hem komt, dat is, nabij het verbond, en de gemeenschap met Hem onderhoudt, leert Hij ons, Johannes 6:37. zeggende: Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen; laat daarom iedere persoon die Christus niet aanwendt tot vergeving der zonden en verbetering des levens, aldus redeneren, uit al het voorgaande, opdat zijn

geweten opgewekt worde:

"Wie noch door de wet, noch door het evangelie, zo van zonde, gerechtigheid en oordeel overtuigd is, dat hij tot Christus komt en Hem dagelijks aanwendt tot vergeving der zonden en verbetering des levens, mist niet alleen alle bewijs van het zaligmakend geloof, maar ook alle schijn van zijn verkiezing, zolang hij in deze toestand blijft:

"Maar ik (mag iedere onboetvaardige zeggen) ben noch door de wet, noch door het evangelie zo overtuigd van zonde, gerechtigheid en oordeel, dat ik tot Christus kom en Hem dagelijks aanwend tot vergeving der zonden en verbetering des levens:

"Daarom mis ik niet alleen alle bewijs van het zaligmakend geloof, maar ook alle schijn van mijn verkiezing, zolang ik in deze toestand blijf."

EINDE

© 2026 Westminster 1647 :: https://westminster1647.com/nl/correo